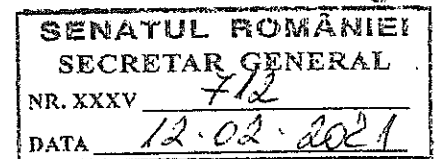

**Parlamentul României
Senat**

GRUPUL PARLAMENTAR PSD

XV/LP/11.02.2021

**Către: Secretarul general al Senatului
Domnul Ciprian BUCUR**

**De la: GRUPUL PARLAMENTAR al P.S.D.
Senator Lucian ROMAȘCANU
Liderul Grupului Parlamentar al P.S.D.**

Stimate Domnule Secretar general,

În temeiul prevederilor art.146 lit.a) din Constituție și al dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă înaintăm sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și la concursul de admitere în magistratură, solicitându-vă să o înaintați Curții Constituționale la data depunerii.

Cu stimă,

**Senator Lucian ROMAȘCANU
Liderul Grupului Parlamentar al P.S.D.**

Către

Curtea Constituțională a României

Domnului judecător Valer DORNEANU, Președintele Curții Constituționale

Stimate Domnule Președinte,

În conformitate cu dispozițiile art.146 lit. a) din Constituție și în temeiul prevederilor art.15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, senatorii menționați în lista anexată, formulăm prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiari, precum și la concursul de admitere în magistratură (Pl-x nr. 567/2020; L nr. 699/2020), pe care o considerăm neconformă cu prevederile art.1 alin.(3), alin.(4) și alin.(5), precum și cu cele ale art. 61 alin.(1) din Constituție, pentru motivele expuse în continuare.

I. Situația de fapt

Legea care face obiectul prezentei sesizări, a fost promovată de Guvern și înregistrată la Camera Deputaților în calitate de primă Cameră sesizată, la 30 septembrie 2020, fiind adoptată de aceasta ca urmare a depășirii termenului de 45

de zile, potrivit art.75 alin.(2) teza a III-a din Constituție. Senatul, în calitate de Cameră decizională a adoptat legea la 3 februarie 2021.

Guvernul și-a justificat intenția legislativă în Expunerea de motive a proiectului de lege, arătând că prin Decizia nr. 121 din 10 martie 2020, Curtea Constituțională a reținut *"faptul că legea organică privind statutul judecătorilor și procurorilor – Legea nr. 303/2004 – nu prevede aspecte esențiale privind concursul pentru admiterea în magistratură, cum sunt etapele și probele de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe, ceea ce contravine dispozițiilor art.73 alin.(3) lit.1 din Constituție", potrivit cărora organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și organizarea instanțelor judecătorești se reglementează prin lege organică"*.

În aceeași expunere de motive, Guvernul recunoaște că *"Prin Legea nr.242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, au fost aduse modificări și completări substanțiale concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formării profesionale inițiale a judecătorilor și procurorilor, examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiului judecătorilor și procurorilor"*.

Așa cum se cunoaște, prin Legea nr. 242/2018, Parlamentul a modificat art.16 alin.(3) din Legea nr. 303/2004, în sensul stabilirii duratei cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție la 4 ani și organizării pentru aceștia, a unor stagii de pregătire practică cu durata de 6 luni la instanțe, parchete, penitenciare și cabinete de avocatură. Ca urmare a acestui act normativ, Guvernul avea obligația constituțională de a promova un proiect de lege pentru organizarea cursurilor auditorilor de justiție pe durata a patru ani care, intrat în procedură legislativă, ar fi reflectat, așa cum este normal într-un stat de drept, voința suverană a Parlamentului, ca organ reprezentativ suprem al poporului și unică autoritate legiuitoare a țării.

În schimb, printr-un exces de putere, incompatibil cu dispozițiile art.1 alin.(3) din Constituție, care consacră caracterul statului român ca stat de drept, Guvernul a preferat să continue practica discreționară a "ocolirii" Parlamentului și

a adoptat Ordonanța de urgență nr. 7/2019, prin care a stabilit, prin exces de putere, că durata stagiului judecătorilor și procurorilor admiși până în anul 2019 la Institutul Național al Magistraturii, este de 1 an, iar cea a cursurilor de formare profesională, de 2 ani, față de cea prevăzută în Legea nr.242/2018 la 4 ani. Neașteptând ca Parlamentul să finalizeze dezbaterea pe marginea OUG nr.7/2019, Guvernul și-a angajat răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului potrivit art.114 alin.(1) din Constituție, asupra unui proiect de lege privind unele măsuri aplicabile în anul 2020 la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, prin care se prelungea aplicarea în continuare a OUG. nr.7/2019 și pentru anul 2020, cu consecința prorogării intrării în vigoare a prevederilor corespunzătoare ale Legii nr.303/2004, astfel cum au fost modificate de Legea nr.242/2018.

Curtea Constituțională, sesizată cu o obiecție de neconstituționalitate adusă legii adoptate prin angajarea răspunderii politice, a reținut în Decizia nr. 28 din 29 ianuarie 2020, că aceasta *”prelungeste în timp soluția legislativă cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.7/2019..... și derogă de la prevederile corespunzătoare ale Legii nr.303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.242/2018”*. În aceeași decizie, Curtea a reținut că *”neadoptarea legislației secundare pentru punerea în aplicare a Legii nr/242/2018,.....nu determină obligația legiuitorului primar de a proroga aplicarea acestei legi. Legea nu se subordonează unui act de reglementare secundară, respectiv unui regulament al Consiliului Superior al Magistraturii, din contră, actul administrativ este cel care organizează sau execută legea, după caz”*.

Curtea Constituțională a constatat în Decizia nr.28/2020 că Guvernul **nu a luat în considerare, în mod real, aplicarea Legii nr.242/2018** cu privire la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați. Totodată, Curtea a reținut că motivarea de către Guvern a urgenței invocate pentru angajarea răspunderii pentru proiectul de lege amintit, *”a fost doar proclamată, fără ca aceasta să existe concret”*.

Pentru o mai concisă prezentare a situației de fapt, prezentăm istoricul, precizând că actul normativ criticat este, într-o ordine cronologică, al treilea, prin care se amână aplicarea Legii nr. 242/2018.

În 2019, guvernul a emis, la solicitarea CSM, Ordonanța de urgență nr. 7 din 19 februarie 2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii privind măsuri temporare referitoare la admiterea la INM în anul 2019. Actul normativ a amânat, practic, cu 1 an aplicarea legii, pentru o mai bună pregătire a sistemului în vederea organizării noii structuri de școlarizare.

În dezbaterile din comisiile de specialitate ale Parlamentului asupra aprobării ordonanței de urgență antereferte, Guvernul, reprezentat de Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii nu au prezentat demersurile făcute pentru aplicarea legii de la momentul adoptării ei și până la emiterea ordonanței de urgență amânare.

Ulterior, Guvernul și-a angajat răspunderea prin Legea privind unele măsuri aplicabile în anul 2020 referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, deși reprezentau Curtea Constituțională arată în Decizia nr. 28/2020 că, „deși reprezentanții Ministerului Justiției cunoșteau stadiul proiectului de lege, au înțeles să promoveze, prin angajarea răspunderii Guvernului, o procedură care elimină participarea parlamentarilor și a asociațiilor profesionale invitate să ia parte la lucrările comisiei, pentru a putea susține eventuale soluții de îmbunătățire a actului normativ supus aprobării, de la dezbaterile din cadrul comisiilor de specialitate și plen. Demersul nejustificat și excesiv al Guvernului ar putea genera grave distorsiuni în funcționarea justiției din România, cu atât mai mult cu cât procedura parlamentară privind Institutul Național al Magistraturii ar putea fi finalizată cu o altă soluție legislativă față de cea propusă de Guvern prin angajarea răspunderii.

Tot în raport de cele menționate, Curtea Constituțională, în Decizia 28/2020, a reținut că „invocarea urgenței în promovarea soluției legislative care a făcut obiectul angajării răspunderii Guvernului nu poate fi reținută”, arătând că „dispozițiile Legii nr. 242/2018 referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul

și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați nu au putut fi puse în aplicare conform prevederilor acesteia, ci, apreciindu-se de către Guvern că exista o situație extraordinară, aplicarea lor a fost prorogată printr-o ordonanță de urgență, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019, intrată în vigoare la 20 februarie 2019.

Prin proiectul de lege proiectului de lege pe care Guvernul l-a depus la Parlament în vederea angajării răspunderii la data de 11 decembrie 2019, este prelungită aplicarea ordonanței de urgență antereferte, generând un spectru de impredictibilitate a aplicării Legii nr. 242/2018, contrar dispozițiilor art. 1 (5) din Constituție. Astfel, nu se reține cadrul iminent actual care ar justifica urgența reglementării unei noi amânări, în condițiile în care, Guvernul s-a folosit de un instrument legislativ care denotă aceeași abatere de la normal, și anume aplicarea legii, și nu amânarea aplicării ei. Curtea menționează, în Decizia nr. 28/2020 că, în cauză, la data angajării răspunderii Guvernului, **urgența nu este dată în nici un caz de necesitatea prelungirii în timp a unui act normativ el însuși cu aplicare limitată în timp (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019), ci de necesitatea aplicării Legii nr. 242/2018, respectiv de surmontare a dificultăților administrative întâmpinate. Astfel, Mai mult, Curtea arată că, în condițiile în care concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii pentru anul 2019 se afla încă în desfășurare, „prelungirea, prin legea criticată, a unei soluții temporare aplicabile anului 2019 și pentru anul 2020 s-a realizat mult prea devreme, ceea ce denotă că nu s-a luat în considerare, în mod real, aplicarea Legii nr. 242/2018 cu privire la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați“. Modificările propuse prin angajarea răspunderii urmează să fie aplicate spre sfârșitul anului 2020 sau chiar în 2021, în condițiile în care în anul 2019 Institutul Național al Magistraturii nu a reușit să finalizeze examenul de admitere, fiind doar demarată procedura de examen prevăzută a se finaliza la data de 28 februarie 2020.**

Prin legea criticată, se amână, astfel, cu încă 2 ani, aplicarea dispozițiilor Legii nr. 242/2018, încălcând Decizia nr. 28/2020 a CCR, prin blocarea concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii și arătând, în raport de art. 1 alin (5) din Constituție, că legea este facultativă și nu obligatorie.

Dincolo de situația de fapt prezentată și istoricul legislativ arătat, legea criticată ridică mai multe probleme de constituționalitate prin prisma neglijenței Guvernului, precum și a Consiliului Superior al Magistraturii, de a lua măsuri pentru pregătirea profesională a viitorilor magistrați. În calitate sa de organ de

vârf al puterii executive, Guvernul este dator să ia toate măsurile pentru ca împreună cu Consiliul Superior al Magistraturii să pregătească din timp corpul de magistrați necesar administrării actului de justiție.

Guvernul, ca de altfel, și Consiliul Superior al Magistraturii au fost preocupați, mai degrabă de aspecte de oportunitate, decât de cerința de aplicare a prevederilor Legii nr. 242/2018, așa cum, de altfel, a constatat și Curtea Constituțională în Decizia nr. 28/2020 (para.72). Deși avea la dispoziție suficient timp pentru a asigura, din punct de vedere material, financiar și logistic, punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 242/2018 și luarea tuturor măsurilor administrative pentru organizarea activității auditorilor de justiție, Guvernul a preferat să amâne în mod repetat aplicarea Legii nr. 242/2018. Chiar și Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 28/2020 (para.76) că invocarea unor probleme administrative continue nerezolvate, care ar fi împiedicat Guvernul să aplice prevederile Legii nr. 242/2018 "este inacceptabilă din perspectiva raporturilor constituționale dintre activitatea executivă/judecătorească, pe de o parte, și autoritatea legislativă, pe de altă parte" (para.76). În aceeași decizie, Curtea a reținut că "Legiuitorul nu poate fi pus în situația de a adopta în cursul anului 2019 o lege cu aplicare pentru anul 2020, motivat de conduita unei autorități publice, și anume Consiliul Superior al Magistraturii, care nu a adoptat hotărârea de organizare a concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii în anul 2019, în aceeași scadență temporală precum în anii precedenți, situație datorată neasigurării de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii, a cvorumului de prezență necesar desfășurării ședințelor plenului acestuia". (para. 76).

Menționăm că aceeași situație persistă și în prezent. Mai mult chiar, în art.1 alin.(1) și (2) din forma legii criticate, adoptate de Senat în calitate de Cameră decizională, procedura organizării concursului pentru admitere la Institutul Național de Magistratură prevăzută în actul normativ respectiv, se aplică și pentru anul 2022, ceea ce arată clar intenția originară a Guvernului de a zădărnici pregătirea profesională temeinică a viitorilor magistrați.

Toată această conduită contravine grav dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin.(3) și alin.(5) din Legea fundamentală, care consacră statul de drept și principiul supremației Constituției, precum și obligația generală de respectare a legilor.

Două concluzii ale Curții Constituționale cuprinse în Decizia nr.28/2020, sunt relevante pentru această atitudine discreționară a Guvernului:

1. *”decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea nu reflectă o urgență de a reglementa într-un domeniu dat, nu reprezintă o măsură în extremis, ci mai degrabă asumarea unei opțiuni cu caracter de oportunitate, de prelungire în timp a unor măsuri temporare dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.7/2019 și de înlăturare de la aplicare a prevederilor Legii nr.242/2018”* (paragraful 87);
2. *”Curtea constată că legea criticată încalcă art.114 din Constituție și, în mod implicit, art.61 alin.(1) din Constituție, prin limitarea excesivă a rolului Parlamentului. Rezultă, astfel, și o încălcare a principiului constituțional al echilibrului puterilor [art.1 alin.(4) din Constituție]* (paragraful 90).

Considerentele de principiu al Curții Constituționale, prin care instanța de contencios constituțional a sancționat în Decizia nr. 28/2020 comportamentul neconstituțional al Guvernului în raporturile instituționale cu Parlamentul, își păstrează întrutotul valabilitatea și în privința legii a cărei neconstituționalitate face obiectul acestei sesizări.

II. Motive de neconstituționalitate

Supunem analizei Curții Constituționale următoarele critici aduse legii care face obiectul prezentei obiecții de neconstituționalitate:

1. Guvernul ignoră voința legislativă a Parlamentului exprimată în Legea nr.242/2018 și în loc să promoveze un proiect de lege pentru punerea în aplicare a legii menționate, adoptă mai întâi o ordonanță de urgență care conține norme contrarii acesteia. Acest exces de putere contravine principiului înscris în art.61 alin. (1) din Constituție, precum și jurisprudenței Curții Constituționale care, în mai multe decizii a reținut că ”prin exercitarea competenței delegate de legiferare prevăzute în art.115 din Constituție, activitatea legislativă a Guvernului se referă *eo ipso* la domeniul reglementat prin legi ordinare sau organice, după caz. Așadar,

aceasta vizează, în mod implicit, legile adoptate de Parlament, fără ca o atare operațiune legislativă să echivaleze *ab initio* cu **contracarea voinței Parlamentului.....**” (Decizia nr.761 din 17 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.46 din 20 ianuarie 2015). Același comportament abuziv al Guvernului rezultă și din promovarea și susținerea legii criticate;

2. Guvernul, promovând acest proiect normativ, încalcă principiul constituțional al suveranității Parlamentului, ca reprezentant suprem al poporului și unică autoritate legiuitoare, statuat în art.61 alin.(1) din Constituție, și schimbă, fără nicio justificare reală, regimul juridic stabilit de Parlament prin Legea nr.242/2018. În acest mod, Guvernul, având o nouă susținere parlamentară, limitează discreționar și ilegal prerogativele legislative ale Parlamentului;

3. Guvernul încalcă obligația constituțională de cooperare loială cu Parlamentul, precum și a loialității constituționale față de prevederile Constituției, prin amânarea nejustificată a punerii în aplicare a Legii nr.242/2018, cu referire la durata pregătirii profesionale a auditorilor de justiție în cadrul Institutului Național al Magistraturii. Cum Curtea Constituțională a decis că loialitatea constituțională are caracteristicile unei valori-principiu intrinsecă Legii fundamentale și că Legea fundamentală stabilește atribuțiile și obligațiile instituțiilor statului, este obligația Guvernului să respecte prevederile Legii nr.242/2018 și nu să impună norme juridice contrare acesteia.

4. Nerespectarea dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, potrivit cărora deciziile Curții sunt general obligatorii, prin ignorarea considerentelor cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr.28/2020. Așa cum se precizează în jurisprudența constantă a Curții Constituționale,” Autoritatea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept” (Decizia nr.799 din 17 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.440 din 23 iunie 2011).

5. Guvernul încalcă prevederile cuprinse în art.102 alin.(1) din Legea fundamentală, care conferă Guvernului atribuția de a asigura realizarea politicii

interne și externe a țării, or domeniul reglementat prin Legea nr.242/2018 face parte din politica penală a statului român. În loc să se conformeze prevederilor Legii nr.242/2018, Guvernul își promovează propria viziune legislativă, folosindu-se de voturile majorității parlamentare.

6. Comportamentul normativ discreționar al Guvernului contravine caracterului statului român ca stat de drept, consacrat în art. alin.(3) din Constituție. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că exigențele statului de drept "privesc scopurile majore ale activității statale, prefigurate în ceea ce îndeobște este numit ca fiind domnia legii, sintagmă ce implică subordonarea statului față de drept, asigurarea acelor mijloace care să permită dreptului să cenzureze opțiunile politice și, în acest cadru, să pondereze eventualele tendințe abuzive, discreționare ale structurilor etatice. Statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea legilor și a tuturor actelor normative cu aceasta, existența regimului de separație a puterilor publice, care trebuie să acționeze în limitele legii, și anume în limitele unei legi ce exprimă voința generală" (Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015).

În fine, Guvernul încalcă și principiul legalității consacrat în art.1 alin.(5) din Constituție, prin refuzul de a pune în aplicare dispozițiile imperative ale Legii nr.242/2018 or, potrivit acestui principiu de rang constituțional "încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art.1 alin.(5) din Constituție , care prevede că respectarea legilor este obligatorie. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art.1 alin.(3) din Constituție" (Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012).

7. În plus, în raport cu noul proiect de lege adoptat de Senat, arătăm că art. 18 conține termeni generali și neclari, lăsând loc de apreciere și arbitraru și punând în imposibilitate autoritatea administrativă să stabilească un standard obiectiv și previzibil. În acest sens, reglementarea susținerii probei psihologice este neclară. De asemenea, este neclară modalitatea de compunere a comisiilor de examinare. În speță condiția ca din comisii să poată face parte doar judecători formatori încalcă dreptul la muncă și creează discriminare, neexistând nicio justificare legală pentru a limita participarea la aceste comisii doar a judecătorilor

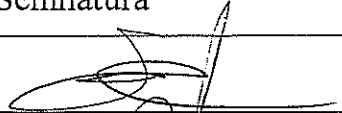

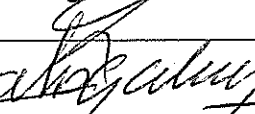
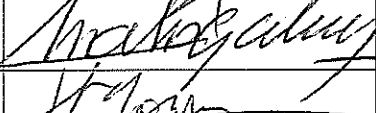
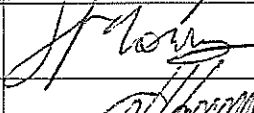
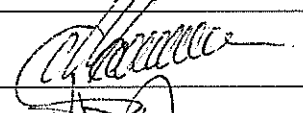
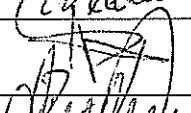
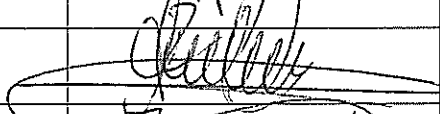
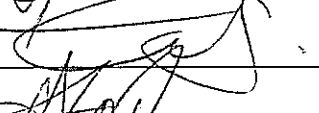
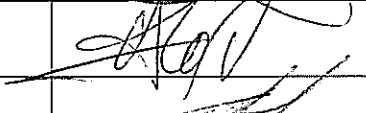
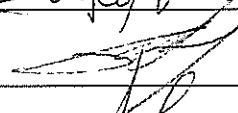
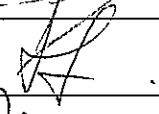
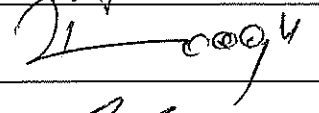

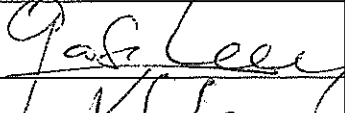
formatori, cu atât mai mult cu cât, în prezent, participă și judecători care nu au această calitate.

În drept, ne întemeiem sesizarea pe dispozițiile art.146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sesizare de neconstituționalitate

asupra

Legii privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și la concursul de admitere în magistratură (L699/2020)

Nr.	Nume și prenume	Semnătură
1	GAZANCIU, ROBERT	
2	PĂMĂȘOANU MIHAIL	
3	ȘOFARIU EUGEN	
4	MATIȘ CAJIN GHE	
5	HUMELNICU MARIUS	
6	FULGOCARI MEEGHIA ȘTEFAN	
7	DUMEA IONEL	
8	KUCU ȘABUȚ	
9	CUC RAZVAN	
10	ȘTEFECI CRISTINA	
11	HATEI BOGDAN	
12	GEORGESCU LAURA	
13	Popa Măriceș	
14	VLASIN ȘORIN	
15	GĂBRIELA CĂEȘU	
16	ȘBIRNEA LILIANA	